

Άγιοι Μάρτυρες Τρόφιμος, Σαββάτιος και Δορυμέδων

/ [Βίοι Αγίων](#)

Οι Άγιοι Μάρτυρες Τρόφιμος, Σαββάτιος και Δορυμέδων τιμώνται κάθε χρόνο από την Εκκλησία μας στις 19 Σεπτεμβρίου

Τον 3ο αιώνα, επί βασιλείας του αυτοκράτορα Πρόβου, όταν ο Αττικός ηγεμόνευε στην Αντιόχεια, ήλθαν στην πόλη αυτή δύο χριστιανοί, ονόματι Τρόφιμος και Σαββάτιος, επιφανείς και διαπρεπείς πολίτες. Έφθασαν την ώρα που ήταν σε εξέλιξη πάνδημη ειδωλολατρική γιορτή με προσφορές θυσιών στον ψευδώνυμο θεό Απόλλωνα, στην κοντινή Δάφνη της Αντιόχειας. Ο Αττικός είχε κάνει τα πάντα να διασφαλίσει τη συμμετοχή όλων των πολιτών στις εκδηλώσεις. Κάποιος αντιλήφθηκε ότι ο Τρόφιμος και ο Σαββάτιος δεν έπαιρναν μέρος στην εορτή, και τους κατήγγειλε στον Αττικό. Αμέσως ο ηγεμόνας διέταξε να παρουσιαστούν ενώπιον του κριτή. Επειδή δεν αρνήθηκαν τον Χριστό, ο ηγεμόνας τους υπέβαλε σε φριχτά βασανιστήρια, τον ένα μετά τον άλλον. Αφού χτύπησε μέχρις αιμάτων τον Τρόφιμο, τον έστειλε στον ηγεμόνα της Φρυγίας Διονύσιο. Αυτός ήταν ακόμη πιο

αδίστακτος βασανιστής των χριστιανών.

Υστέρα ο Αττικός έβγαλε απ' τη φυλακή τον Σαββάτιο και τον ανέκρινε. Στην ερώτηση του τυράννου για το βαθμό του αξιώμα-τός του, ο χριστιανός απάντησε: «Το αξίωμά μου, η πατρίδα μου, η δόξα και ο πλούτος μου είναι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, ο οποίος ζει αιωνίως και με την πρόνοιά Του υπάρχει και συντη-ρείται το σύμπαν!». Για την παρρησία της ομολογίας του τον μαστίγωσαν και του ξέσκισαν τις σάρκες με σιδερένια νύχια, μέχρι που αποκαλύφθηκαν γυμνά τα οστά του. Μετά απ' τα φρικτά βασανιστήρια ο Σαββάτιος παρέδωσε το πνεύμα του στον Θεό.

Στη Φρυγία, ο ηγεμόνας Διονύσιος υπέβαλε τον Τρόφιμο σε νέα βασανιστήρια και ύστερα τον έκλεισε στη φυλακή, για να βασανιστεί επί μακρόν με χειρότερα μαρτύρια. Τότε ένας επιφανής πολίτης και κρυπτοχριστιανός, ο Δορυμέδων, ερχόταν στη φυλακή και μεριμνούσε για τον μάρτυρα Τρόφιμο. Όμως ο τύραννος το πληροφορήθηκε και υπέβαλε αμφότερους σε παρόμοια βασανιστήρια. Στο τέλος τους έριξε βορά στα άγρια θηρία, αλλά εκείνα ημέρεψαν και ούτε που τους άγγιξαν. Ο Δορυμέδων φώναξε στην πεινασμένη αρκούδα και τραβούσε τα αυτιά της για να την προκαλέσει· παρ' όλα αυτά η άγρια αρκούδα γινόταν όλο και πιο ήμερη. Τελική διαταγή του τυράννου ήταν ν' αποκεφαλιστούν διά ξίφους οι άγιοι μάρτυρες Τρόφιμος και Δορυμέδων. Έτσι ανήλθαν οι ψυχές τους στον ουρανό, όπου τώρα βασιλεύουν.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ο Πρόλογος της Αχρίδος, Σεπτέμβριος, εκδ. Άθως, σ. 174-175)